

ка книга на Сжвременник и със жив интерес следим писаното в него.

Ако Сжвременник отдели поне малко място за художествена литература — ще стане още по интересен. В излезлите книги е дадена само Кжсмет от рано починалия талантлив писател П. Ю. Тодоров, придружена с бележка от Хр. Тодоров, брат на писателя. Добрите читатели на П. Ю. Тодоров има да благодарят на Сжвременник за „Кжсмет“. Прави впечатление дневника, що предхожда Кжсмет. „Аз, казва той в дневника си, престанах комахай да пиша писма вече. Или и ако пиша, по-скоро трябва да мисля, как да скрия себе си, отколкото да изливам преживелиците и замислите си. А писмата, моите младежки изповеди—писма, за мен бяха голяма сгода да събера сам себе си и да си дам отчет... Колко пъти те ми спомагаха да изясня някоя своя замисъл, да реша конкретно някой въпрос... Нека на тия страници поне се опитам от време на време да си давам равносметка за своя живот — за това, което мисля, работя и преживявам“...

Тжй започва дневника на П. Ю. Тодоров.

Ние спираме на тия редове от дневника, защото те хвърлят светлина върху писмата на П. Ю. Тодоров, писани до Ив. Кирилов през цяло двадесетилетие. В тия писма на П. Ю. Т., печатани редовно до сега излезлите книги от I и II годишнина на Родна Мисъл, читателя много пъти се е спирал на въпроса: защо такива дълги писма?

Когато излезе пълната биография за писателя там ще се виде кое е карало П. Ю. Тодоров да пише тия писма. И сега нам се олеснява задачата, защото той сам говори за своите писма — неговите младежки изповеди.

Джлгата кореспонденция, която е само една малка част от писмата на П. Ю. Т. е наистина една изповед на човека, който е писал не само, защото е трябало да изпълни един другарски дълг, а и защото е дирил сгода да събере сам себе си и да си даде отчет.

Онези, които са следили с интерес писмата на П. Ю. Т. печатани в Родна Мисъл ще си спомнят, че наистина това не са обикновени писма, а са изповед на мечтателя — поет, който дири себе си, блжска се над въпроси, които занимават неговата мисъл и бърза да ги сподели с близки по душа.

Редакцията на Сжвременник е близо до онези в София, с които П. Ю. Т. беше в писменни връзки. И ще изпълни един голям дълг към нашата литература, ако ги покани да предадат ней писмата на писателя, писани до тях и редовно да дава онези от тях, които имат общественно значение.

Време е да се изнесе всичко каквото има от П. Ю. Т.